

Refleksjonsbrev for september

Interessen for insekter er fortsatt stor hos barna på Regnbuen. I august lagde vi bier med udefinert materiale, og under et barnemøte undret vi oss over hvor biene barna hadde laget skulle bo. Noen foreslo at de skulle på kjøkkenet, mens andre mente at de burde bo ute da det er der de hører hjemme. «Bier bor i en bikube, men jeg vet ikke hvordan vi kan skaffe en», sa et barn. «Men vi kan jo lage», sa et annet. På atelier fikk barna derfor i oppgave å lage en arbeidstegning av hvordan de tenkte en bikube så ut, og komme med forslag til hvordan vi skulle lage dette, og med hvilket materiale. Barna fikk da muligheten til å bearbeide sine egne refleksjoner og vurderinger ned på et papir, før de presenterte tankene sine for hverandre. På Regnbuen arbeider vi for å fremme demokrati og legge til rette for et inkluderende fellesskap der alle får anledning til å ytre seg, bli hørt og delta (Kunnskapsdepartementet, 2017). Vi har reflektert grundig over begrepet *demokrati* og undret oss over om man kan få sin stemme hørt, uten å bruke stemmen. Gjennom refleksjoner ble vi enige om at ytringer kan skje utenom verbale ytringer, slik som tegninger. Vi ønsket derfor å utforske dette da vi skulle lage bikube. Barna lyttet til hverandres ideer, observerte tegningene og sammenlignet. Bikuben har fått plass i fellesrommet vårt, og er et tydelig symbol på hvordan samarbeid kan skje dersom vi voksne iscenesetter økter der det er rom for alle barnas tanker, uavhengig av verbale ytringer eller ei.

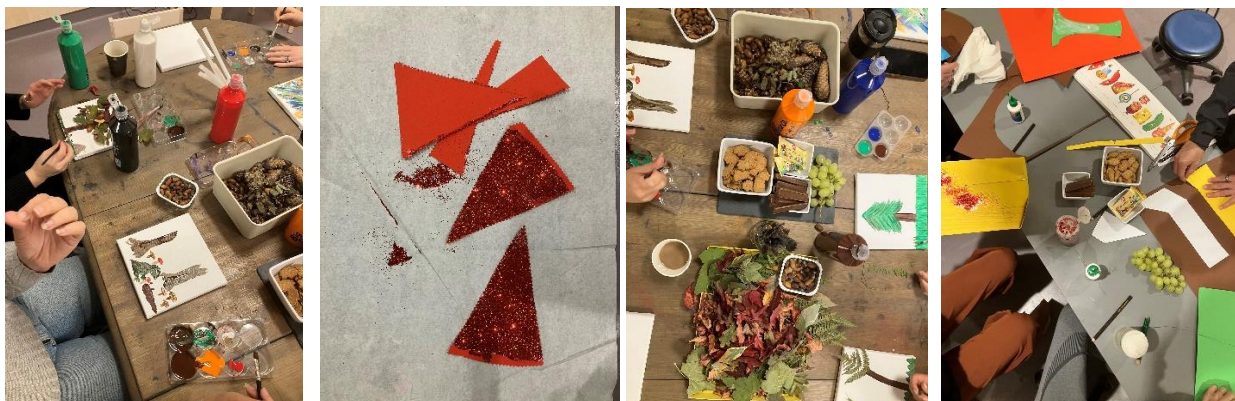

I forrige refleksjonsbrev fortalte vi om larven vår som fikk navnet *Salatlarven*. I slutten av august ble den en puppe og vi har fulgt spent med på om den snart blir en sommerfugl. Barna har gjort egne koblinger mellom denne oppdagelsen og boken *Den lille larve aldri mett*. Det har vært tydelig at barna er fascinert over hvordan en larve blir til en sommerfugl, og vi har tidligere erfart at deres refleksjoner får stor plass når vi arbeider kreativt med en undring. Vi skulle derfor skape Regnbuens versjon av *den lille larve aldri mett*.

Barna ble delt inn i tre grupper, og miljøet ble iscenesatt med tre stasjoner. Hver stasjon inneholdt ett rør hver, maling i forskjellige farger og verktøy som rulle, pensel, kongler og pinner. Barna var tydelig inspirert av boken og valgte fargene rød, lysegrønn og mørkegrønn. «Hvis dere lager halen, dere lager midten og vi lager hodet, så blir det larven», sa et barn og organiserte økten. Vi observerte at barna brukte kun rulle og pensler som verktøy, selv om det lå andre verktøy tilgjengelig. Hva kan grunnen til dette være? Er det fordi pensel og rulle er verktøy barna har erfaring med fra tidligere? Og hadde de valgt kongler og pinner dersom de ikke hadde pensler og rulle tilgjengelig? Gjennom refleksjoner ble vi enige om at vi ikke kan forvente at barna skal ta i bruk et nytt materiale eller verktøy dersom de ikke har erfaringer med det fra før. Vi snakket og om hvor viktig det er at vi som voksne er støttende og tilgjengelig i barnas utforskning, og er med i forskningsprosessen. Vi må vise barna hvordan de kan bruke en pinne å male med, ikke bare ha en forventning om at de vet det i forkant. Når rørene var ferdig tørket, sagde vi dem opp og hang larven i taket til barnas store glede. Flere av barna hentet stolt vennene sine for å vise frem hva de hadde laget. Dette forteller oss hvor viktig det er at barna får medvirke i det fysiske miljøet og at miljøet blir iscenesatt med barnas kreasjoner.

Barnas møte med foreldrenes spor

Det var så gøy å observere hvordan dere foreldrene møtte de kreative oppgavene på foreldremøtet vårt, og vi hadde mange spente barn som kom i barnehagen dagen etter. Barna ble både imponert og inspirert. Uttrykk som: «Jeg skjønner ikke hvordan pappa har klart å lage en kake», og «hvordan har de malt med lyserosa når vi ikke har den fargen?», er eksempler på undringer barna hadde gjennom dagen. Flere av barna ønsket også å male sin egen versjon av «naturens mangfoldighet», med foreldrenes kreativitet som inspirasjon. Vi iscenesatte derfor atelieret vårt med bildene deres, boken om den lille larve og de samme materialene foreldrene hadde tilgjengelig på møtet. For å møte barna på deres undring om hvordan foreldrene hadde klart å male med lyserosa, hadde vi en liten økt i forkant der vi blandet farger for at barna skulle få erfaring med hvordan vi kan skape nye farger ved å kun bruke primærfargene og hvit. Det var veldig spennende å observere barnas overraskelse da de skapte nye farger. Barna brukte deretter sine egne komponerte farger og malte, mens vi leste opp eventyret dere hadde laget samtidig. Det å jobbe tverrfaglig i de kreative prosessene sammen med barna er noe vi ønsker å fortsette med videre. Vi kunne se at noen ble inspirerte av det de hørte, mens andre av det de så. Hvordan påvirkes barna dersom vi endrer miljøet fra atelieret til skogen? Vil uttrykkene deres være annerledes, og vil refleksjonene de har seg imellom ta en annen retning? Slike refleksjoner tar vi med oss til neste måned

Viktige datoer

01.november: Høstfest – mer informasjon kommer

Uke 43, 44 og 45: Utviklingssamtaler – tidspunkter vil henges opp på ytterdør fortløpende